

مهاجرت و مسولیت رسانه ملی

حسین فخمیحی

سال‌هاست که خروج سرمایه‌انسانی ایران از یک زنگ هشدار عبور کرده و تبدیل به یک اُژی‌سر خطر دائمی شده است؛ آژی‌ری که ساختارهای قانونی، سیاست‌گذار و حتی نهادهایی که وظیفه‌شان محافظلت از سرمایه انسانی است، آن را می‌شنوند اما هیچ اقدامی انجام نمی‌دهند. در این میان، رسانه ملی

که می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در مدیریت افکار عمومی، امید اجتماعی و بازنمایی واقعیت جهان غرب داشته باشد، خود را اکنار کشیده و به سیاق همان ساختارهای ناکارآمد، بی‌عملی را به وظیفه اصلی خود تبدیل کرده است. سؤال ساده است:اگر صداوسیما رسانه ملی است، چرا این بحران را روایت نمی‌کند؟صداوسیما خوب می‌داند که از نخستین روزهای پیروزی انقلاب تا امروز، دستگاه رسانای غرب هجومی بی‌سابقه علیه ایران داشته است. آنها ایران را «زمین سوخته» و کشورهای خود را «بهشت» معرفی می‌کنند؛ اما چرا رسانه ملی حتی در پاسخ به این عملیات روانی هم اقدامی نمی‌کند؟ وقتی مجری شبکه من‌و‌تو اعتراف می‌کند اگر امکان بازگشت داشته باشد، حاضر نیست یک دقیقه در آن «بهشت» بماند، این اعتراف ارزش رسانه‌ای ندارد؟ وقتی بسیاری از هنرمندان مهاجرت کرده در ویدئوهای شخصی خود از شرایط تحقیرآمیز کار و زندگی سخن می‌گویند، چرا صداوسیما این روایت‌ها را بازتاب نمی‌دهد؟ وقتی در برنامه‌های سرگرمی ماهواره‌ای خود میهمانان اعتراف می‌کنند که در غرب با آنها مثل «کله‌سیاه» رفتار می‌شود، درست همان‌طور که اینجا برخی به مهاجران نگاه می‌کنند، چرا این واقعیت‌ها در رسانه ملی بازنمایی نمی‌شود؟ چندان‌دانش آموز و دانشجو، پرستار، پزشک، مهندس، چند کارگر متخصص و چند نفر از این‌ها که از ایران با یک زندگی نسبی قابل‌قبول مهاجرت کردند، امروز در غرب با رفاه، امنیت شغلی و احترام مواجه‌اند؟ چرا دوربین صداوسیما نمی‌رود و تجربه واقعی آنها را روایت نمی‌کند؟

وقتی آمریکا برای مهار جرایم شهری از گارد ملی استفاده می‌کند، زمانی که در ایالت‌های مختلف برای کنترل خشونت، اسلحه و سرقت‌های گسترده از ارتش کمک گرفته می‌شود، چطور ممکن است همان کشور برای نیروهای کار مهاجر «فرش قرمز» پهن کند؟این‌ها سؤالاتی نیست که مردم ندانند؛ سؤالاتی است که صداوسیما نمی‌خواهد روایت کند، از همین رو وقتی شما واقعیت را روایت نکنید، اینستاگرام روایت خود را می‌سازد. وقتی رسانه ملی کاری نکند، صفحات زرد و ماهواره‌ها جای خالی آن را پر می‌کنند. وقتی واقعیت‌های تلخ زندگی مهاجران بیان نشود، جوان ایرانی فقط «تصویر فیلتر شده از غرب» را می‌بیند و این سکوت، از سر نفوذ است یا از سر ناتوانی مدیریتی؟! صداوسیما اگر رسانه ملی است، باید تصویر کامل واقعیت را نشان دهد، همه مشکلات داخل را و هم توهمات بیرون را. اما امروز، این سازمان حتی حداقلی‌ترین وظیفه خود را در برابر بحران مهاجرت انجام نمی‌دهد.

چرا رسانه ملی از این مسئله مهم و ملی فرار می‌کند؟ چرا اجازه می‌دهد تصمیم‌برهنه مهاجرت بر اساس تصاویر فریبنده اینستاگرام و توهمات رسانه‌های غربی شکل بگیرد؟

کتاب خبر

۳ سفرنامه جدید در بازار کتاب

سه سفرنامه «قره‌باغ، باغی یزرگ» به قلم حامد خسروشاهی، «بیاده دین» به قلم امیررضا مافی و «هشت‌هزار و چند آرزو» به قلم الهه آخرتی منتشر شد. به گزارش جوان، سفرنامه‌های «قرِباغ، باغی بزرگ»، «بیاده دین» و «هشت‌هزار و چند آرزو» از آثار جدید انتشارات سوره مهر در حوزه سفرنامه و روایت‌نویسی هستند. «قرِباغ، باغی بزرگ» روایت‌هایی از سفر حامد خسروشاهی به باکو است. کتاب «قرِباغ، باغی بزرگ» در ۲۰۰ صفحه و بهای ۲۸۰ هزار تومان به‌تازگی از سوی انتشارات سوره مهر منتشر شده است. کتاب «بیاده دین» تأملات نویسنده بر کرانه مسکو است. کتاب «بیاده دین» به قلم امیرضا مافی در ۱۲۲ صفحه و بهای ۲۰۰ هزار تومان منتشر شده است. «هشت‌هزار و چند آرزو» سفرنامه یوسنی و هرزگوین الهه آخرتی است. انتشارات سوره مهر، کتاب «هشت‌هزار و چند آرزو» را در ۲۹۶ صفحه و بهای ۳۵۰ هزار تومان منتشر کرده است.

کتاب

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سر دبیر: غلامرضا صدقیان
آدرس: تهران، خیابان بهیقی
کوچه شهیداکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰-۸۸۵۴۶۶-فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشر گستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۷۵۴۷ | شنبه اول آذر ۱۴۰۴ | اول جمادی‌الثانی ۱۴۴۷ | اذان ظهر: ۱۱:۵۰ | غروب آفتاب: ۱۶:۵۴ | اذان مغرب: ۱۷:۱۳ | نیمه‌شب:شعب‌الثانی: ۲۳:۰۶ | اذان صبح‌فردا: ۵:۲۰ | طلوع آفتاب‌فردا: ۶:۴۸ |

حکمت

امیر المومنین امام علی
علیه‌السلام:

زیاد سرزنش مکن؛
زیرا این کار کینه به بار
می‌آورد و به دشمنی و
نفرت می‌کشاند.

غرر الحکم

سریالی که با روایت صمیمی و طنزی باورپذیر نسل جوان را محویت قرار داده است

«دشتستان» بازگشت روح سریال «روزگار جوانی» به تلویزیون

همچنین حضور نسل جوان تر در کنار بازیگران

باتوجه به، انرژی تازه‌ای به مجموعه داده است.

این سریال از نظر میزان استقبال نیز عملکرد نسبتاً خوبی داشته و طبق آمار منتشرشده، ۱۰ قسمت ابتدایی این سریال بیش از ۲۵۰ هزار بازدید در تلویون داشته‌است.برخی کاربران فضای مجازی نیز سریال را یادآور مجموعه‌هایی مانند «روزگار جوانی» دانسته‌اند، البته با نگاه تازه‌تر و نزدیک به نسل جدید. یادآوری که چندان پربیره نیست. هر دو مجموعه بر زندگی افراد عادی تمرکز می‌کنند؛ شخصیت‌هایی که نه قهرمان‌ند و نه ضدقهرمان. «روزگار جوانی» با دانشجویانی آغاز شد که درگیر چالش‌های ساده، اما عمیق زندگی بودند؛ دغدغه‌های از جنس کار، درس، اخلاق، رفقت، بی‌پولی، خانواده و آینده. «دشتستان» نیز همین مسیر را ادامه می‌دهد؛ شخصیت‌هایی با مسائل کوچک‌اما مهم؛ مهاجرت، کار، تضادهای نسلی، تلاش برای بهتر شدن، و مهم‌تر از همه، مواجهه با زندگی واقعی با تمام پیچیدگی‌ها و ناملایمات‌هایش. این انتخاب روایی و تمرکز بر زندگی معمولی باعث شده‌است که هر دو سریال برای مخاطب «قلم‌لر» باشند و حس آشنایی و همذات‌پنداری ایجاد کنند.

یکی از نکاتی که «دشتستان» را به «روزگار جوانی» نزدیک می‌کند، تأکید آن بر بافت فرهنگی و اقلیمی است. «روزگار جوانی» تهران دهه هفتاد را با جزئیات زنده‌نشان می‌داد؛ خواله‌گاه‌ها، خیابان‌ها، روابط شهری. «دشتستان» نیز بر «بست اقلیمی» تأکید دارد؛ آن هم در دهه ۱۴۰۰. و در نهایت هر دو سریال گویی به دنبال پاسخ به یک سؤال‌اند: آدم‌ها چگونه در شرایط سخت، راهی برای درست زیستن پیدا می‌کنند.

با این حال، سریال «دشتستان» کاملاً بی‌نقص نیست. چند بخش از روایت، به‌خصوص در قسمت‌های میانی، کمی تکراری یا طولانی به نظر می‌رسد. گاه احساس می‌شود برخی موقعیت‌ها تنها برای پیش‌بردن داستان طراحی شده‌اند و از دل شخصیت‌هایپروتنیامده‌اند. در بعضی صحنه‌ها نیز تدوین می‌توانست ریتم را بهتر کنترل کند.

با وجود این، «دشتستان» همچنان یکی از مجموعه‌های قابل‌تأمل در سال جاری است. سریالی که تلاش می‌کند هم‌زمان ساده‌باشد و چندلایه، هم طنز داشته باشد و هم پیام اجتماعی و در عین حال تجربه زیسته جوانان را جدی بگیرد. شاید رمز موفقیت کار نیز همین تعادل نسبی باشد. در مجموع، «دشتستان» روایتی است درباره دوستی، انتخاب و مواجهه جوانان با مسیرهای تازه زندگی. سریالی که از دل واقعیت آمده و به‌همین دلیل، در بسیاری از لحظات صادقانه به‌نظر می‌رسد. اگرچه در برخی جزئیات فنی و روایی جای بهبود وجود دارد، اما همین صمیمیت و نزدیکی به زندگی واقعی، آن را به اثری قابل‌دفاع تبدیل کرده است. آینده این سریال و تأثیر آن بر مخاطبان نیاز به زمان دارد. اما همین که توانسته در چندین قسمت‌ابتدایی توجه‌بخشی از جامعه را به خود جلب کند، نشان از ظرفیت‌های نهفته در تولیدات داخلی دارد.

■ احمد جوان

سریال «دشتستان» که این روزها از شبکه یک سیما پخش می‌شود، نشان داده که صرفاً یک مجموعه تلویزیونی عادی با محوریت دانشجویی نیست. این اثر تلاش دارد تصویری عمیق‌تر و چندبعدی از زندگی جوانان معاصر ارائه دهد. این مجموعه ۳۰ قسمتی در مرز میان واقعیت و خیال حرکت می‌کند؛ مرزی که گاهی آشکار و گاهی مبهم است و شاید همین ویژگی موجب شده مخاطب با آن احساس همذات‌پنداری کند. داستان در ظاهر درباره هم‌اتاق‌نش چند دانشجو در خوابگاه است، اما لایه‌های پنهان متعددی نیز دارد. در ابتدا سه شخصیت اصلی یعنی غفور، فرید و دانیال به‌اجبار در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند و فضای میان آنها چندان دوستانه نیست، اما با ورود سه دانشجو دیگر به نام‌های خسرو، نعمت و امین، روابط جدیدی شکل می‌گیرد که مسیر روایت را کاملاً تغییر می‌دهد. همنشینی شش جوان با پیش‌زمینه‌های کاملاً متفاوت، مجموعه‌ای از موقعیت‌های تصنعی استوار نیست، بلکه تعارضات کوچک و بزرگ، گفت‌وگوهای ناتمام و گاهی همراهی‌های غیرمنتظره و موقعیت‌های اصلی را به وجود می‌آورد. همین روابط، هسته اصلی درام را تشکیل می‌دهد. به نظر می‌رسد سریال تلاش می‌کند به این سؤال پاسخ دهد که آیا این ترکیب شخصیتی می‌تواند نمایندگی از جامعه جوان امروز باشد؟

امیر بشیری، کارگردان «دشتستان» هدف این سریال را صرفاً پرداختن به زندگی دانشجویی ندانسته است. درواقع ورود به لایه‌های درونی زندگی این شخصیت‌ها، دغدغه‌ها، ترس‌ها و حتی شکست‌های آنها بخش مهمی از مسیر روایت محسوب می‌شود. مجموعه به‌جای آنکه تنها محیط خوابگاه را بازنمایی کند، تلاش دارد فضای انسانی و صمیمانه‌ای ایجاد کند که به زندگی واقعی نزدیک باشد. یکی از نقاط قوت سریال، شخصیت‌پردازی آن است. نویسنده توانسته برای غفور با سادگی خاص خود، فرید با آاش و دوری از تنش، دانیال با جدیتی درونی و دیگر شخصیت‌ها با ویژگی‌های منحصربه‌فرد خود، هر کدام بخشی از واقعیت جامعه جوان را نمایندگی می‌کنند. این تنوع شخصیتی باعث می‌شود حتی در صحنه‌های

سریال را صرفاً پرداختن به زندگی دانشجویی ندانسته است. درواقع ورود به لایه‌های درونی زندگی این شخصیت‌ها، دغدغه‌ها، ترس‌ها و حتی شکست‌های آنها بخش مهمی از مسیر روایت محسوب می‌شود. مجموعه به‌جای آنکه تنها محیط خوابگاه را بازنمایی کند، تلاش دارد فضای انسانی و صمیمانه‌ای ایجاد کند که به زندگی واقعی نزدیک باشد. یکی از نقاط قوت سریال، شخصیت‌پردازی آن است. نویسنده توانسته برای غفور با سادگی خاص خود، فرید با آاش و دوری از تنش، دانیال با جدیتی درونی و دیگر شخصیت‌ها با ویژگی‌های منحصربه‌فرد خود، هر کدام بخشی از واقعیت جامعه جوان را نمایندگی می‌کنند. این تنوع شخصیتی باعث می‌شود حتی در صحنه‌های

ترجمه ترکی ۷۰ اثر انتشارات کتاب جمکران رونمایی شد

آثاری برای بسترسازی عصر ظهور و گسترش ادبیات مهدوی در جهان

اگر نباشم اشکالی ندارد، مهم این است که

مسیر امام سالم بماند. در ادامه مراسم، حجت‌الاسلام صمدی، مدیرعامل انتشارات کتاب جمکران گفت به برکت حضرت زهرا(س)، انتشارات کتاب جمکران تاکنون بیش از ۲۰۰ عنوان کتاب را به زبان‌های مختلف در مناطق مختلف جهان منتشر کرده‌است؛ از شرق آسیا تا اروپا و آمریکا. وی افزود: امروز با رونمایی از مجموعه جدید آثار ترکی، گام دیگری در مسیر گسترش معارف مهدوی در جهان برداشته می‌شود. سپس محمدعلی نبائی، مسئول واحد بین‌الملل انتشارات کتاب جمکران با ارائه گزارشی گفت: در حوزه بین‌الملل تلاش کرده‌ایم خروجی قابل‌سنجش و واقعی داشته باشیم. از سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۵ ۷۰ عنوان کتاب به زبان ترکی تولید، در ترجمه و منتشر شده است. وی با اشاره به اینکه تاکنون بیش از ۷۰ هزار نسخه از این آثار در میان مخاطبان ترکی‌زبان توزیع شده‌است، افزود: هدف ما تنها آمار نیست؛ مهم این است که کتاب‌ها واقعاً به دست مخاطب خارجی برسد و در سبد مطالعه او قرار گیرد. نبائی با قدردانی از همکاران تولید، ترجمه

«تشکیل حکومت جهانی» می‌آید، افزود: تحقق حکومت جهانی نیازمند کادر سازِ عمیق، فکری و تمدنی است. تنها با خواندن همان‌گونه که غیبت صغری و کبری داشته، ظهور نیز دارای مراتب صغری و کبری است، اظهار کرد: ظهور صغری با پیروزی انقلاب اسلامی آغاز شده‌است و ما منتظر ظهور کبری هستیم؛ مدت ظهور صغری در اختیار ماست؛ می‌توان آن را کوتاه یا طولانی کرد. وی با تأکید بر اینکه حضرت مهدی (عج) برای «شهادت» ظهور نمی‌کند، بلکه برای

کتاب

نما | حسین کشکار

ک تلویزیون

کارگردان مستند «روایت هشت ساله»:

«روایت هشت ساله»

نگاهی ۳۶۰ درجه به جنگ و دفاع مقدس دارد

هشت ساله» جهت‌گیری ندارد و قضاوت را به مخاطب سپرده است.

برمهرانی تأکید کرد: این مجموعه مستند حتماً ارزشی است اما نکته اساسی آن این است که جهت‌گیری ندارد. مستندهایی که جهت‌گیری دارند، زود کهنه می‌شوند، اما آن‌هایی که با هوشمندی، جهت‌گیری را حذف کردند، ماندگار شدند. نکته مهم این مجموعه این است که روایت دوسویه از دو طرف میدان به مخاطب می‌دهد و همین موضوع ارزش بزرگی به آن می‌دهد.

وی درباره برنامه پخش این مجموعه مستند نیز گفت: این مستند قرار است به صورت فرهنگی پخش شود، یعنی به تعداد هفته‌های پخش، مخاطب با آن درگیر است و می‌توان از ظرفیت‌های تبلیغاتی به صورت منظم و هفتگی برای بهتر دیده‌شدن مستند استفاده کرد. از سویی دیگر، مستند، آن را از یکی هم‌زمان با نمایش این مستند از شبکه مستند، آن را از یکی دیگر از شبکه‌های تلویزیون نیز به صورت هم‌زمان پخش کنیم که تصمیم‌گیری خواهد شد.

در ادامه زارع‌زاده مدیر شبکه مستند با قدردانی از زحمات بسیار زیاد تیم تولید گفت: این مجموعه در دوره مدیریت قبلی شبکه مستند آغاز و تولید آن تا به امروز ادامه داشت و هم‌اکنون فصل اول آن آماده پخش از شبکه شده است. به نظرم این مجموعه مستند، دایره معارفی از وقایع جنگ هشت‌ساله است که به دلیل شرایط خاص تولیدی، از بسیاری از کارهای مشابه خود متمایز است.

سرمدی کارگردان مجموعه مستند «روایت هشت ساله» هم گفت: ویژگی منحصربه‌فرد این مجموعه مستند، روایت متفاوتی است که نسبت به دیگر روایت‌ها از دفاع مقدس به مخاطبان ارائه می‌دهد. «روایت هشت ساله» روایت تاریخی را در پیش گرفته که نگاهی ۳۶۰ درجه به جنگ و دفاع مقدس دارد. به عبارت دیگر، همان‌قدر که به جبهه ایران می‌پردازد، به جبهه عراقی هم می‌پردازد و تحولات بین‌المللی را نیز هم‌زمان روایت می‌کند.

وی اضافه کرد: شاید بتوان گفت ۷۰ درصد مصاحبه‌های این مستند با افراد خارجی و به عبارت دقیق‌تر، فرماندهان رده اول عراقی است. مخاطب این مستند، هم‌زمان با شنیدن روایت طرف ایرانی می‌تواند روایت فرمانده عراقی را هم بشنود، تصاویر آرشیوی هر دو طرف را هم ببیند و مروری بر تحولات دیپلماتیک داشته باشد.

ک رویداد

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی:

اسطوره‌ها و روایت‌های لرستان سرمایه‌ای برای تئاتر است

مردمی خود باقی مانده است. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی حضور خود در این مراسم را فراتر از یک نکوداشت فردی دانست و افزود: تجلیل از استاد صمدی‌پور در حقیقت پاسداشت نهاد مردمی است؛ هنری که ریشه در زندگی روزمره مردم دارد و آنان را فراموش نمی‌کند. صالحی همچنین از تلاش‌های دیرینه تئاتر استان لرستان، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، شورای شهر، شهرداری و دیگر نهادهای همراه قدردانی کرد و گفت: این همت جمعی نشان می‌دهد که هنرهای نمایشی لرستان نه تنها به‌پشتوانه تاریخی خود، بلکه به حمایت نهادی و مردمی نیز تکیه دارد. وی خطاب به هنرمندان حاضر گفت: امروز درود ما به شما و درود به هنری است که از صحنه پر خاسته و به صحنه وفادار مانده است. امیدوارم این آیین‌ها زمینه‌ساز شکوفایی بیشتر هنرهای نمایشی در استان لرستان باشد.

اسطوره‌ها، روایت‌ها و میراث فرهنگی لرستان، پشتوانه‌ای ارزشمند برای هنرمندان تئاتر است، به گزارش جوان، سیدعباس صالحی در آیین اختتامیه سی‌وهفتمین جشنواره تئاتر استان لرستان با اشاره به سابقه تاریخی و تمدنی ایران و لرستان افزود: هر سرزمینی که عمق تاریخی بیشتری داشته باشد، هنرهای آن نیز غنی‌تر و پرمایه‌تر خواهد بود. لرستان هم با پیشینه زیست بیش از شصت‌هزار سال، ظرفیت‌های ویژه‌ای برای خلق و گسترش هنرهای نمایشی دارد. صالحی گفت: اسطوره‌ها، روایت‌ها و میراث فرهنگی این استان می‌تواند پشتوانه‌ای از زشمنند برای هنرمندان باشد. وی با اشاره به اینکه این مراسم نمادی از تکریم هنر مردمی است، تأکید کرد: استاد فرشید صمدی‌پور نمونه‌ای روشن از این پیوند است؛ هنرمندی که از دل مردم برخاسته، در کنار بزرگان هنر زیسته و همچنان وفادار به صحنه و مخاطبان خندق، آموزش وضو و نماز و...